

376L0464

18.5.76

Επίσημη Έφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αριθ. Ν 129/23

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 4ης Μαΐου 1976

περί ρυπάνσεως που προκαλείται από όρισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκκείονται στο
υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας

(76/464/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τή συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τὰ άρθρα 100 και 235,

τή πρόταση της Έπιτροπής,

τή γνώμη της Συνελεύσεως⁽¹⁾,

τή γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής⁽²⁾,

Έκτιμώντας:

ὅτι εἶναι ἐπιτακτικῶς ἀναγκαῖα μία γενικὴ καὶ ταυτόχρονη δράση τῶν Κρατῶν μελῶν γιὰ τὴν προστασία τοῦ υδάτινου περιβάλλοντος τῆς Κοινότητος κατὰ τῆς ρυπάνσεως, ιδίως αὐτῆς πού προκαλεῖται ἀπὸ ὀρισμένες ἀνθεκτικὲς τοξικὲς καὶ βιοσυσσωρευόμενες οὐσίες·

ὅτι πολλές συμβάσεις ἢ σχέδια συμβάσεων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ σύμβαση γιὰ τὴν πρόληψη τῆς θαλασσίας ρυπάνσεως ἀπὸ χερσαῖες πηγές, τὸ σχέδιο συμβάσεως γιὰ τὴν προστασία τοῦ Ρήνου ἀπὸ τὴ χημικὴ ρύπανση, ὅπως καὶ τὸ σχέδιο τῆς Ευρωπαϊκῆς Συμβάσεως γιὰ τὴν προστασία τοῦ ροῦ τῶν διεθνῶν υδάτων ἀπὸ τὴν ρύπανση, ἔχουν σκοπὸ τὴν προστασία τοῦ ροῦ τῶν διεθνῶν υδάτων καὶ τοῦ θαλασίου περιβάλλοντος ἀπὸ τὴν ρύπανση· ὅτι εἶναι σκόπιμο νὰ ἐξασφαλισθεῖ ἡ ἐναρμονισμένη ἐφαρμογὴ τῶν ἐν λόγω συμβάσεων·

ὅτι, ὁποιαδήποτε διαφορὰ μεταξὺ τῶν διατάξεων, πού ἐφαρμόζονται ἤδη ἢ καταρτίζονται στὰ διάφορα Κράτη μέλη, σχετικὰ μὲ τὴν ἀπορρίψη ὀρισμένων οὐσιῶν ἐπικινδύνων γιὰ τὸ υδάτινο περιβάλλον δύνανται νὰ δημιουργήσῃ ἀνισοὺς ὅρους ἀνταγωνισμοῦ καὶ νὰ ἔχει ὡς ἐκ τούτου ἄμεση ἐπίπτωση στὴ λειτουργία τῆς κοινῆς ἀγορᾶς· ὅτι εἶναι λοιπὸν σκόπιμο νὰ γίνῃ ἐν τῷ τομέα αὐτῷ προσέγγιση νομοθεσιῶν ὅπως προβλέπεται στὸ ἄρθρο 100 τῆς συνθήκης·

ὅτι, εἶναι ἀναγκαῖο νὰ συνοδευθεῖ ἡ προσέγγιση τῶν νομοθεσιῶν ἀπὸ κοινοτικὴ δράση πού θὰ ἀποβλέπει στὴν πραγματοποίησή, μὲ μιὰ εὐρύτερα ρύθμιση, ἐνός ἀπὸ τοὺς στόχους τῆς Κοινότητος στὸν τομέα τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῆς βελτιώσεως τῆς ποιότητος τῆς ζωῆς· ὅτι πρέπει λοιπὸν νὰ προβλεφθοῦν γι' αὐτὸ ὀρισμένες εἰδικὲς διατάξεις· ὅτι, ἐπειδὴ οἱ ἀπαιτούμενες γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἐξουσίες δὲν προβλέπονται ἀπὸ τὴ συνθήκη πρέπει νὰ γίνῃ ἐπίκληση τοῦ ἄρθρου 235 τῆς συνθήκης·

ὅτι τὸ πρόγραμμα δράσεως τῶν Ευρωπαϊκῶν Κοινοτήτων στὸν τομέα τοῦ περιβάλλοντος⁽³⁾ προβλέπει ἕνα ὀρισμένο ἀριθμὸ μέτρων γιὰ τὴν προστασία τῶν γλυκῶν καὶ τῶν θαλασσιῶν υδάτων ἀπὸ ὀρισμένους ρύπους·

ὅτι γιὰ τὴν ἐξασφάλιση ἀποτελεσματικῆς προστασίας τοῦ υδάτινου περιβάλλοντος τῆς Κοινότητος, εἶναι ἀναγκαῖα ἡ σύνταξη ἐνός πρώτου καταλόγου, πού θὰ ὀνομάζεται κατάλογος I καὶ θὰ περιέχει ὀρισμένες μεμονωμένες οὐσίες ἐπιλεγόμενες κυρίως βάσει τῆς τοξικότητός τους, τῆς ἀνθεκτικότητός τους στὸ περιβάλλον καὶ τῆς ἰκανότητός τους νὰ βιοσυσσωρευοῦνται, ἐκτός ἐκείνων τῶν οὐσιῶν πού εἶναι βιολογικῶς ἀβλαβεῖς ἢ ἐκείνων πού μετατρέπονται γρήγορα σὲ οὐσίες βιολογικῶς ἀβλαβεῖς καθὼς καὶ ἐνός δευτέρου καταλόγου, πού θὰ ὀνομάζεται κατάλογος II, καὶ θὰ περιέχει οὐσίες πού ἔχουν ἐπιβλαβὴ ἀποτελέσματα γιὰ τὸ υδάτινο περιβάλλον πού πάντως μποροῦν νὰ περιορισθοῦν σὲ μία ὀρισμένη περιοχὴ καὶ πού ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὴ θέση τῶν υδάτων στὰ ὁποῖα αὐτὲς ἀποβάλλονται· ὅτι ἡ ἀποβολὴ τέτοιων οὐσιῶν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπόκειται σὲ προηγουμένη ἄδεια πού νὰ καθορίζει τοὺς κανόνες ἀπορρίψεως·

ὅτι, πρέπει νὰ ἐξαλειφθεῖ ἡ ρύπανση πού προκαλεῖται ἀπὸ τὴν ἀποβολὴ διαφόρων ἐπικινδύνων οὐσιῶν πού ἀναφέρονται στὸν κατάλογο I· ὅτι τὸ Συμβούλιο πρέπει ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας καὶ κατόπιν προτάσεως τῆς Έπιτροπῆς, νὰ ὀρίσει τίς ὀριακὲς τιμὲς τῶν προτύπων ἀποβολῆς τίς ὁποῖες δὲν πρέπει νὰ υπερβαίνουν, τίς μεθόδους μετρήσεως καθὼς καὶ τὰ

(1) ΕΕ ἀριθ. Α 5 τῆς 8.1.1975, σ. 62.

(2) ΕΕ ἀριθ. Α 108 τῆς 15.5.1975, σ. 76.

(3) ΕΕ ἀριθ. Α 112 τῆς 20.12.1973, σ. 3.

χρονικά όρια εντός των οποίων πρέπει να συμμορφωθούν οι διενεργούντες τέτοιες απορρίψεις·

ότι τα Κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόζουν τις εν λόγω όριακές τιμές, με εξαίρεση τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα Κράτος μέλος δύναται να αποδείξει στην Έπιτροπή, σύμφωνα με την οριζόμενη από το Συμβούλιο διαδικασία έλέγχου, ότι επιτεύχθηκαν οι ποιοτικοί στόχοι που καθορίστηκαν από το Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως της Έπιτροπής, και ότι διαφυλάσσονται αυτοί συνεχώς με την δράση που αναπτύσσει, μεταξύ άλλων, τό εν λόγω Κράτος μέλος σε όλη την γεωγραφική περιοχή που μπορεί να προσβληθεί από τις απορρίψεις·

ότι είναι αναγκαίο να ελαττωθεί ή ρύπανση των υδάτων που προκαλείται από τις ουσίες του καταλόγου II· ότι για τό σκοπό αυτό τα Κράτη μέλη πρέπει να καταρτίζουν προγράμματα που να περιλαμβάνουν ποιοτικούς στόχους για τά υδάτα σύμφωνα με τις τυχόν υπάρχουσες οδηγίες του Συμβουλίου· ότι τά πρότυπα αποβολής που εφαρμόζονται για τις ουσίες αυτές πρέπει να ύπολογίζονται σε σχέση με τους εν λόγω ποιοτικούς στόχους·

ότι ή παρούσα οδηγία, ύπό την επιφύλαξη ορισμένων εξαίρέσεων και τροποποιήσεων, πρέπει να εφαρμόζεται στις απορρίψεις που γίνονται μέσα στά ύπόγεια ύδατα, εν ύψει ειδικής κοινοτικής ρυθμίσεως για τό θέμα·

ότι ένα ή περισσότερα Κράτη μέλη μεμονωμένα ή από κοινού, πρέπει να λάβουν αυστηρότερα μέτρα από τά προβλεπόμενα στην παρούσα οδηγία·

ότι πρέπει να συνταχθεί κατάλογος απορρίψεως ορισμένων ιδιαίτερως επικινδύνων ουσιών που αποβάλλονται στό ύδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας, ώστε να γίνει γνωστή ή προέλευσή τους·

ότι μπορεί να γίνει αναγκαία ή αναθεώρηση και, αν χρειασθεί, ή συμπλήρωση των καταλόγων I και II βάσει της αποκτηθείσης πείρας και κατά περίπτωση με ή μεταφορά ορισμένων ουσιών από τον κατάλογο II στόν κατάλογο I,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Ύπό την επιφύλαξη του άρθρου 8 ή παρούσα οδηγία εφαρμόζεται:

- στά έσωτερικά επιφανειακά ύδατα,
- στά έσωτερικά παράκτια ύδατα,
- στά ύπόγεια ύδατα.

2. Κατά την έννοια της παρούσης οδηγίας νοούνται:

α) «έσωτερικά ύδατα επιφανείας», όλα τά στάσιμα ή ρέοντα γλυκά ύδατα επιφανείας που εύρισκονται στό έδαφος ενός ή περισσότερων Κρατών μελών·

β) «έσωτερικά παράκτια ύδατα», τά ύδατα που εύρισκονται επί της προς την ξηρά πλευράς της βασικής γραμμής από την οποία μετράται τό πλάτος των χωρικών υδάτων, και που εκτείνονται στην περίπτωση υδατινων ροών μέχρι του όριου των γλυκών υδάτων·

γ) «όριο γλυκών υδάτων», τό μέρος του ρου των υδάτων όπου, κατά την άμπωτη και σε περίοδο χαμηλής ροής των γλυκών υδάτων, ή άλμυρότητα αυξάνει σημαντικά από την παρουσία θαλασσίου ύδατος·

δ) «απόρριψη», ή εισαγωγή στά ύδατα που προβλέπονται στην παράγραφο I, ουσιών που άπαριθμούνται στους καταλόγους I και II του παραρτήματος, έξαιρέσει:

- των απορρίψεων θυθοκόρων πλοίων,
- των εργασιών απορρίψεως από πλοία μέσα στά χωρικά ύδατα,
- της καταβυθίσεως αποβλήτων πλοίων μέσα στά χωρικά ύδατα·

ε) «ρύπανση», ή άμεση ή έμμεση απόρριψη από τον άνθρωπο ουσιών ή ενεργείας μέσα στό ύδάτινο περιβάλλον, με συνέπειες που μπορούν να θέσουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία, να καταστρέψουν τους βιολογικούς πόρους για τό ύδάτινο οικοσύστημα, να παραβιάσουν την άναψυχή ή να παρεμποδίσουν άλλες νόμιμες χρήσεις των υδάτων.

Άρθρο 2

Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν τά κατάλληλα μέτρα για την εξάλειψη της ρυπάνσεως των υδάτων που προβλέπονται στό άρθρο I, που προέρχεται από τις επικινδύνες ουσίες που περιλαμβάνονται στις οικογένειες και τις ομάδες των ουσιών του καταλόγου I του παραρτήματος καθώς και για ή μείωση της ρυπάνσεως των εν λόγω υδάτων που προέρχεται από τις επικινδύνες ουσίες οι οποίες περιλαμβάνονται στις οικογένειες και τις ομάδες των ουσιών του καταλόγου II του παραρτήματος, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία οι διατάξεις της όποιας αποτελούν τό πρώτο μόνο βήμα για την επίτευξη του ως άνω στόχου.

Άρθρο 3

Ός προς τις ουσίες που ανήκουν στις οικογένειες και τις ομάδες των ουσιών που άπαριθμούνται στόν κατάλογο I, που όνομάζονται κατωτέρω «ουσίες του καταλόγου I»:

1. Όποιαδήποτε απόρριψη μέσα στά ύδατα, που προβλέπονται στό άρθρο I και που μπορεί να περιέχει μία από τις ουσίες αυτές, ύπόκειται σε προηγούμενη άδεια που χορηγείται από την αρμόδια αρχή του ενδιαφερομένου Κράτους μέλους·
2. Η άνωτέρω άδεια καθορίζει τά πρότυπα αποβολής των ουσιών αυτών μέσα στά ύδατα, που προβλέπονται στό άρθρο I και όταν είναι αναγκαίο για την

ἐφαρμογή τῆς παρουσίας ὀδηγίας, τὰ πρότυπα ἀποβολῆς τῶν οὐσιῶν αὐτῶν μέσα στους ὑπόνομους·

3. Ὡς πρὸς τὶς ἤδη ὑφιστάμενες ἀπορρίψεις τῶν οὐσιῶν αὐτῶν μέσα στὰ ὕδατα πού προβλέπονται στὸ ἄρθρο I, οἱ διενεργοῦντες ἀπορρίψεις πρέπει νὰ τηροῦν τοὺς ὅρους πού προβλέπονται ἀπὸ τὴν ἄδεια, ἐντὸς τῆς προθεσμίας πού καθορίζει αὐτή. Ἡ ἐν λόγω προθεσμία δέν μπορεῖ νὰ ὑπερβαίνει τὰ ὅρια πού καθορίζονται σύμφωνα μέ τὸ ἄρθρο 6 παράγραφος 4·
4. Ἡ ἄδεια χορηγεῖται μόνο γιὰ περιορισμένη χρονική διάρκεια. Μπορεῖ νὰ ἀνανεώνεται ἐν ὄψει τῶν ἐνδεχομένων τροποποιήσεων τῶν ὀριακῶν τιμῶν πού προβλέπονται στὸ ἄρθρο 6.

*Ἄρθρο 4

1. Τὰ Κράτη μέλη ἐφαρμόζουν σύστημα μηδενικῆς ἀπορρίψεως γιὰ τὶς ἀπορρίψεις τῶν οὐσιῶν τοῦ καταλόγου I μέσα στὰ ὑπόγεια ὕδατα.

2. Τὰ Κράτη μέλη ἐφαρμόζουν γιὰ τὰ ὑπόγεια ὕδατα τὶς διατάξεις τῆς παρουσίας ὀδηγίας τὶς σχετικὲς μέ τὶς οὐσίες πού ἀνήκουν στὶς οἰκογένειες καὶ τὶς ὁμάδες τῶν οὐσιῶν πού ἀπαριθμοῦνται στὸν κατάλογο II, καὶ πού ὀνομάζονται κατωτέρω «οὐσίες τοῦ καταλόγου II».

3. Οἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 δέν ἐφαρμόζονται οὔτε γιὰ τὰ οἰκιακά λύματα οὔτε γιὰ τὶς ἐγγύσεις στὸ ἔδαφος πού πραγματοποιοῦνται μέσα στὰ βαθιὰ ἀλατοῦχα καὶ ἀχρησιμοποίητα στρώματα.

4. Οἱ διατάξεις τῆς παρουσίας ὀδηγίας πού ἀφοροῦν τὰ ὑπόγεια ὕδατα παύουν νὰ ἐφαρμόζονται μέ τὴν ἔναρξη ἰσχύος τῆς εἰδικῆς ὀδηγίας περὶ τῶν ὑπογείων ὑδάτων.

*Ἄρθρο 5

1. Τὰ πρότυπα ἀποβολῆς πού ὀρίζονται ἀπὸ τὶς ἄδειες πού ἐκδίδονται κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 3, καθορίζουν:

- α) τὴν μέγιστη ἐπιτρεπομένη ποσότητα μιᾶς οὐσίας κατὰ τὴν ἀπόρριψη. Σέ περίπτωση διαλύσεως ἢ ὀριακὴ τιμὴ πού προβλέπεται στὸ ἄρθρο 6 παράγραφος 1 διαιρεῖται διὰ τοῦ συντελεστοῦ τῆς διαλύσεως·
- β) τὴν μέγιστη ἐπιτρεπομένη ποσότητα μιᾶς οὐσίας τὴν ἀπορριπτομένη κατὰ τὴν διάρκεια μιᾶς ἢ περισσοτέρων καθορισμένων χρονικῶν περιόδων. Ἐάν εἶναι ἀνάγκη, ἡ μέγιστη αὐτὴ ποσότητα δύναται ἐπίσης νὰ ἐκφρασθεῖ, σέ μονάδα βάρους τοῦ ρύπου ἀνά μονάδα τοῦ χαρακτηριστικοῦ μεγέθους τῆς ρυπαντικῆς δραστηριότητος (π.χ. μονάδα βάρους ἀνά μονάδα πρώτης ὕλης ἢ ἀνά μονάδα προϊόντος).

2. Γιὰ κάθε ἄδεια ἢ ἀρμόδια ἀρχὴ τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους μέλους, δύναται, ἂν εἶναι ἀναγκαῖο νὰ καθορίσει αὐστηρότερα πρότυπα ἀποβολῆς ἀπὸ αὐτὰ

πού προκύπτουν ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ὀριακῶν τιμῶν πού καθορίστηκαν ἀπὸ τὸ Συμβούλιο δυνάμει τοῦ ἄρθρου 6, ἰδίως ἐν ὄψει τῆς τοξικότητος, τῆς ἀνθεκτικότητος καὶ τῆς βιοσυσσωρεύσεως τῆς οὐσίας γιὰ τὴν ὁποία πρόκειται, στὸ περιβάλλον μέσα στὸ ὁποῖο πραγματοποιεῖται ἡ ἀποβολή.

3. Δέν χορηγεῖται ἡ ἄδεια, ἂν ὁ διενεργῶν τὴν ἀποβολὴ δηλώσει ὅτι δέν εἶναι σέ θέση νὰ τηρήσει τὰ ἐπιβαλλόμενα πρότυπα ἀποβολῆς ἢ ἂν ἡ ἀρμόδια ἀρχὴ τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους μέλους διαπιστώσει τὴν ἀδυναμία αὐτή.

4. Ἐάν δέν τηροῦνται τὰ πρότυπα ἀποβολῆς, ἡ ἀρμόδια ἀρχὴ τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους μέλους λαμβάνει ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει τὴν τήρηση τῶν ὄρων τῆς ἀδείας, καὶ ἂν ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ ἀπαγορεύσει τὴν ἀποβολή.

*Ἄρθρο 6

1. Τὸ Συμβούλιο, ἀποφαινόμενο μετὰ ἀπὸ πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς, θεσπίζει γιὰ τὶς διάφορες ἐπικίνδυνες οὐσίες πού περιλαμβάνονται στὶς οἰκογένειες ἢ ὁμάδες τῶν οὐσιῶν τοῦ καταλόγου I, τὶς ὀριακὲς τιμὲς τὶς ὁποῖες δέν πρέπει νὰ ὑπερβαίνουν τὰ πρότυπα ἀποβολῆς. Οἱ ὀριακὲς αὐτὲς τιμὲς καθορίζονται:

- α) ἀπὸ τὴν μέγιστη ἐπιτρεπομένη συγκέντρωση μιᾶς ἐπιτρεπομένης οὐσίας κατὰ τὴν ἀποβολή·
- β) ὅπου ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὴν μέγιστη ποσότητα μιᾶς τέτοιας οὐσίας ἐκφραζομένης σέ μονάδα βάρους τοῦ ρύπου ἀνά μονάδα τοῦ χαρακτηριστικοῦ μεγέθους τῆς ρυπαντικῆς δραστηριότητος (π.χ. μονάδα βάρους ἀνά μονάδα πρώτης ὕλης ἢ ἀνά μονάδα προϊόντος).

Ἐάν χρειάζεται, οἱ ὀριακὲς τιμὲς πού ἰσχύουν γιὰ τὰ βιομηχανικά ὑγρά ἀπόβλητα καθορίζονται κατὰ τομέα καὶ κατὰ τύπο προϊόντος.

Οἱ ὀριακὲς τιμὲς πού ἰσχύουν γιὰ τὶς οὐσίες τοῦ καταλόγου I καθορίζονται κυρίως βάσει:

- τῆς τοξικότητος,
- τῆς ἀνθεκτικότητος στὸ περιβάλλον,
- τῆς βιοσυσσωρεύσεως,

λαμβανομένων ὑπόψη τῶν καλύτερων διαθέσιμων τεχνικῶν μέσων.

2. Τὸ Συμβούλιο, ἀποφαινόμενο μετὰ ἀπὸ πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς, καθορίζει ποιοτικούς στόχους γιὰ τὶς οὐσίες τοῦ καταλόγου I.

Οἱ στόχοι αὐτοὶ καθορίζονται ἰδίως βάσει τῆς τοξικότητος, τῆς ἀνθεκτικότητος στὸ περιβάλλον καὶ τῆς συσσωρεύσεως τῶν ἐν λόγω οὐσιῶν στους ζῶντες ὄργανισμούς καὶ στὰ ἰζήματα, ὅπως τοῦτο προκύπτει ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἀναμφισβήτητα ἐπιστημονικά στοιχεία λαμβάνοντας ὑπόψη τὶς διαφορὲς τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ θαλασίου καὶ τοῦ γλυκοῦ ὕδατος.

3. Οἱ ὄριακές τιμές πού καθορίζονται σύμφωνα μέ τήν παράγραφο I ἐφαρμόζονται, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων πού τό Κράτος μέλος δύναται νά ἀποδείξει στήν Ἐπιτροπή, σύμφωνα μέ διαδικασία ἐλέγχου πού ὀρίζεται ἀπό τό Συμβούλιο μέ πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι οἱ ποιοτικοί στόχοι πού καθορίζονται σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 2, ἡ ἀκόμη αὐστηρότεροι κοινοτικοί ποιοτικοί στόχοι, ἐπετεύχθησαν καί διαφυλάσσονται συνεχῶς μέ τή δράση, πού ἀναπτύσσει μεταξύ τῶν ἄλλων τό ἐν λόγω Κράτος μέλος σέ ὅλη τή γεωγραφική περιοχή πού μπορεῖ νά προσβληθεῖ ἀπό τίς ἀποβολές.

Ἡ Ἐπιτροπή ἀναφέρει στό Συμβούλιο τίς περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες ἐφήρμοσε τή μέθοδο ποιοτικῶν στόχων. Ἀνά πενταετία τό Συμβούλιο ἐπανεξετάζει, βάσει προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καί σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 148 τῆς συνθήκης, τίς περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τῆς ἐν λόγω μεθόδου.

4. Γιά τίς οὐσίες πού περιλαμβάνονται στίς οἰκογένειες καί τίς ὁμάδες τῶν οὐσιῶν πού προβλέπονται στήν παράγραφο 1, τό Συμβούλιο θεσπίζει σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 12, τά ὄρια τῶν προθεσμιῶν πού προβλέπονται στό ἄρθρο 3 σημείο 3, λαμβάνοντας ὑπόψη τά χαρακτηριστικά τῶν σχετικῶν βιομηχανικῶν τομέων καί ἐνδεχομένως τοῦ τύπου τῶν προϊόντων.

Ἄρθρο 7

1. Γιά τή μείωση τῆς ρυπάνσεως τῶν ὑδάτων, πού προβλέπονται στό ἄρθρο 1, ἀπό τίς οὐσίες τοῦ καταλόγου II, τά Κράτη μέλη καταρτίζουν προγράμματα γιά τήν πραγματοποίηση τῶν ὁποίων ἐφαρμόζουν ἰδίως τά μέσα πού προβλέπονται στίς παραγράφους 2 καί 3.

2. Γιά ὅλες τίς ἀπορρίψεις πού πραγματοποιοῦνται στά ὕδατα πού προβλέπονται στό ἄρθρο 1, οἱ ὁποῖες δύναται νά περιέχουν οὐσίες τοῦ καταλόγου II, ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους μέλους, πού καθορίζει τά πρότυπα ἀποβολῆς. Τά πρότυπα αὐτά βασίζονται στούς ποιοτικούς στόχους πού καθορίζονται σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 3.

3. Τά προγράμματα πού προβλέπονται στήν παράγραφο 1, περιλαμβάνουν ποιοτικούς στόχους γιά τά ὕδατα, οἱ ὁποῖοι θεσπίζονται σύμφωνα μέ τίς τυχόν ὁδηγίες τοῦ Συμβουλίου.

4. Τά προγράμματα δύναται ἐπίσης νά περιλαμβάνουν εἰδικές διατάξεις γιά τή σύνθεση καί τή χρήση οὐσιῶν ἢ ὁμάδων οὐσιῶν καθῶς καί προϊόντων, λαμβάνουν δέ ὑπόψη τίς τελευταῖες οἰκονομικῶς ἐφικτές τεχνικές ἐξελίξεις.

5. Τά προγράμματα θέτουν τά χρονικά ὄρια πραγματοποίησός τους.

6. Τά προγράμματα καί τά ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τους ἀνακοινώνονται περιληπτικῶς στήν Ἐπιτροπή.

7. Ἡ Ἐπιτροπή, μαζί μέ τά Κράτη μέλη, ὁργανώνει συστηματικούς συγκριτικούς ἐλέγχους τῶν προγραμμάτων γιά τήν ἐξασφάλιση ἐπαρκοῦς συντονισμοῦ κατά τήν πραγματοποίησή τους. Ἄν ἡ Ἐπιτροπή τό κρίνει ἀναγκαῖο, ὑποβάλλει γιά τόν σκοπό αὐτό στό Συμβούλιο προτάσεις ἐπί τοῦ θέματος.

Ἄρθρο 8

Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν ὅλα τά κατάλληλα μέτρα γιά τήν ἐφαρμογή τῶν μέτρων πού θά λάβουν δυνάμει τῆς παρούσης ὁδηγίας ὥστε νά μήν αὐξηθεῖ ἡ ρύπανση τῶν ὑδάτων γιά τά ὁποῖα δέν ἐφαρμόζεται τό ἄρθρο 1. Ἐπί πλέον, ἀπαγορεύουν κάθε πράξη πού ἔχει ὡς ἀντικείμενο ἡ ἀποτέλεσμα τήν ἀνατροπή τῶν διατάξεων τῆς παρούσης ὁδηγίας.

Ἄρθρο 9

Ἡ ἐφαρμογή τῶν μέτρων πού λαμβάνονται δυνάμει τῆς παρούσης ὁδηγίας, σέ καμμιά περίπτωση δέν δύναται νά καταλήξει σέ ἄμεση ἢ ἔμμεση αὐξηση τῆς ρυπάνσεως τῶν ὑδάτων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 1.

Ἄρθρο 10

Ἐνα ἢ περισσότερα Κράτη μέλη δύναται νά λάβουν, κατά περίπτωση, ἀπό κοινού ἢ μεμονωμένα, μέτρα αὐστηρότερα ἀπό αὐτά πού προβλέπονται στήν παρούσα ὁδηγία.

Ἄρθρο 11

Ἡ ἀρμοδία ἀρχή προβαίνει στή σύνταξη καταστάσεως τῶν ἀπορρίψεων πού πραγματοποιοῦνται στά ὕδατα, πού προβλέπονται στό ἄρθρο 1, καί δύναται νά περιέχουν οὐσίες τοῦ καταλόγου I γιά τίς ὁποῖες ἐφαρμόζονται τά πρότυπα ἀποβολῆς.

Ἄρθρο 12

1. Τό Συμβούλιο, ἀποφαίνεται μέ ὁμοφωνία ἐντός ἐννέα μηνῶν, ἐπί κάθε προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς πού ὑπεβλήθη κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 6, καί ἐπί τῶν προτάσεων πού ἀφοροῦν τίς ἐφαρμοζόμενες μεθόδους μετρήσεως.

Προτάσεις πού ἀφοροῦν μία πρώτη σειρά οὐσιῶν καθῶς ἐπίσης καί τίς ἐφαρμοζόμενες μεθόδους μετρήσεως καί τίς προθεσμίες πού προβλέπονται στό ἄρθρο 6 παράγραφος 4, ὑποβάλλονται ἀπό τήν Ἐπιτροπή ἐντός προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης ὁδηγίας.

2. Ἡ Ἐπιτροπή διαδιδάξει, ἂν εἶναι δυνατόν, ἐντός προθεσμίας 27 μηνῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης ὁδηγίας τίς πρῶτες προτάσεις πού ὑπεβλήθησαν σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 7 παράγραφος 7. Τό Συμβούλιο ἀποφαίνεται μέ ὁμοφωνία ἐντός προθεσμίας ἐννέα μηνῶν.

Ἄρθρο 13

1. Γιά τούς σκοπούς αὐτῆς τῆς ὁδηγίας, τὰ Κράτη μέλη παρέχουν στήν Ἐπιτροπή κατόπιν αἰτήσεώς της πού ὑποβάλλεται κατά περίπτωση, ὅλες τίς ἀναγκαῖες πληροφορίες καί ἰδίως:

- τίς λεπτομέρειες περί τῶν ἀδειῶν πού χορηγήθηκαν δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 3 καί 7 παράγραφος 2,
- τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταστάσεως πού προβλέπονται στό ἀρθρο 11,
- τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιβλέψεως πού ἔγινε ἀπό τό ἐθνικό δίκτυο,
- τίς συμπληρωματικές πληροφορίες περί τῶν προγραμμάτων πού προβλέπονται στό ἀρθρο 7.

2. Οἱ πληροφορίες πού συγκεντρώνονται κατ' ἐφαρμογή τοῦ παρόντος ἀρθροῦ μποροῦν νά χρησιμοποιηθοῦν μόνο γιά τό σκοπό γιά τόν ὁποῖο ἐζητήθησαν.

3. Ἡ Ἐπιτροπή καί οἱ ἀρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν, καθώς καί οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι καί οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι τους ὀφείλουν νά μὴ ἀποκαλύπτουν τίς πληροφορίες πού συγκέντρωσαν κατ' ἐφαρμογή τῆς παρούσης ὁδηγίας καί οἱ ὁποῖες ἀπό τή φύση τους καλύπτονται ἀπό τό ἐπαγγελματικό ἀπόρρητο.

4. Οἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καί 3 δέν ἐμποδίζουν τή δημοσίευση γενικῶν στοιχείων ἢ μελετῶν πού δέν περιέχουν ἀτομικές πληροφορίες περί ἐπιχειρήσεων ἢ ἐνώσεων ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρο 14

Τό Συμβούλιο, ἀποφαινόμενο κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ ὁποῖα ἐνεργεῖ μέ δική της πρωτοβουλία ἢ κατόπιν αἰτήσεως ἐνός Κράτους μέλους, ἀναθεωρεῖ καί, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀνάγκη, συμπληρώνει τούς πίνακες I καί II βάσει τῆς πείρας πού ἀπεκτήθη, κατά περίπτωση μεταφέρει ὀρισμένες οὐσίες ἀπό τόν κατάλογο II στόν κατάλογο I.

Ἄρθρο 15

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἐγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 4 Μαΐου 1976.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

G. THORN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πίνακας Νο 1 των οικογενειών και των ομάδων ουσιών

Ο πίνακας I περιλαμβάνει ορισμένες μεμονωμένες ουσίες που αποτελούν μέρος των ακόλουθων οικογενειών και ομάδων ουσιών οι οποίες πρέπει να επιλέγονται κυρίως βάσει της τοξικότητάς των, της ανθεκτικότητάς των στο περιβάλλον, της βιοσυσσωρεύσεώς των, εξαιρέσει των βιολογικώς άβλαβών ή αυτών που μετατρέπονται γρήγορα σε ουσίες βιολογικώς άβλαβείς:

1. Άλογονούχες οργανικές ενώσεις και ουσίες από τις οποίες δύναται να προκύψουν τέτοιου είδους ενώσεις μέσα στο ύδατινο περιβάλλον.
2. Όργανοφωσφορικές ενώσεις.
3. Όργανοκασσιτερικές ενώσεις.
4. Ουσίες που έχουν αποδεδειγμένα καρκινογόνο ιδιότητα μέσα στο ύδατινο περιβάλλον ή μέσω αυτού⁽¹⁾.
5. Ύδραργυρος και ενώσεις του.
6. Κάδμιο και ενώσεις του.
7. Άνθεκτικά όρυκτάλαια και άνθεκτικοί ύδρογονάνθρακες πετρελαϊκής προελεύσεως και ότιδήποτε άφορα την εφαρμογή των άρθρων 2, 8, 9 και 14 της παρούσης οδηγίας.
8. Άνθεκτικές συνθετικές ύλες, που μπορούν να επιπλέουν, να αιώρονται ή να ρέουν όπως και να καθιστούν δυσχερή κάθε χρήση των υδάτων.

Κατάλογος II οικογενειών και ομάδων ουσιών

Ο κατάλογος II περιλαμβάνει:

- ουσίες που αποτελούν μέρος των οικογενειών και ομάδων ουσιών που απαριθμούνται στον κατάλογο I και για τις οποίες οι όριακές τιμές που προβλέπονται στο άρθρο 6 της οδηγίας δέν έχουν καθορισθεί,
- ορισμένες μεμονωμένες ουσίες και ορισμένες κατηγορίες ουσιών που αποτελούν μέρος των οικογενειών και των ομάδων ουσιών που αναφέρονται κατωτέρω,

και οι οποίες μέσα σε ύδατινο περιβάλλον έχουν βλαβερή επίδραση που δύναται πάντως να περιορισθεί σε όρισμένη ζώνη και που εξαρτάται από τά χαρακτηριστικά του αποδέκτη και της τοποθεσίας στην όποια εύρισκονται.

Οικογένειες και ομάδες ουσιών που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση

1. Μεταλλοειδή και μέταλλα καθώς και οι ενώσεις αυτών:

1. Ψευδάργυρος	6. Σελήνιο	11. Κασσίτερος	16. Βανάδιο
2. Χαλκός	7. Άρσενικό	12. Βάριο	17. Κοβάλτιο
3. Νικέλιο	8. Άντιμόνιο	13. Βηρύλλιο	18. Θάλλιο
4. Χρώμιο	9. Μολυβδένιο	14. Βόριο	19. Τελλούριο
5. Μόλυβδος	10. Τιτάνιο	15. Ουράνιο	20. Άργυρος

2. Βιοκτόνα και τά παράγωγά τους που δέν εμφανίζονται στον κατάλογο I.
3. Ουσίες μέ επιβλαδή επίδραση στη γεύση και/ή στην όσμή των προϊόντων που καταναλώνονται από τόν άνθρωπο που προέρχονται από τό ύδατινο περιβάλλον όπως και οι ενώσεις που μπορούν να παράγουν τέτοια ουσία μέσα στα ύδατα.
4. Ενώσεις όργανοπυριτικές, τοξικές ή άνθεκτικές και ουσίες που μπορούν να παράγουν τέτοιου είδους ενώσεις μέσα στα ύδατα, εξαιρέσει των βιολογικώς άβλαβών που μετατρέπονται γρήγορα μέσα στο νερό σε άβλαβείς ουσίες.

(1) Έφ' όσον όρισμένες ουσίες που περιέχονται στον κατάλογο II, έχουν καρκινογόνο ιδιότητα, περιλαμβάνονται στην κατηγορία 4 του παρόντος καταλόγου.

5. Ἀνόργανοι ἐνώσεις τοῦ φωσφόρου καί φωσφόρος.
6. Ὄρυκτέλαια καί ὑδρογονάνθρακες πετρελαϊκῆς προελεύσεως μὴ ἀνθεκτικοὶ στό περιβάλλον.
7. Κυανιοῦχοι ἐνώσεις, φθοριοῦχοι ἐνώσεις.
8. Οὐσίες πού ἀσκοῦν δυσμενὴ ἐπίδραση ἐπὶ τῆς ἰσορροπίας τοῦ ὀξυγόνου, ἰδίως:
ἀμμωνία, νιτρῶδη.

Δήλωση πού ἀφορᾶ τὸ ἄρθρο 8

Τὰ Κράτη μέλη ὑποχρεοῦνται νά ἐπιβάλλουν, προκειμένου περὶ ἐκχύσεως, μέσω σωληνώσεων ὑδάτων ἀποχετεύσεως στήν ἀνοικτὴ θάλασσα, διατάξεις πού δύνανται νά εἶναι αὐστηρότερες ἀπὸ τίς προβλεπόμενες ἀπὸ τὴν παρούσα ὁδηγία.
